EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 30.10.2014
COM(2014) 676 final

ZPRÁVA KOMISE EVROPSKÉMU PARLAMENTU A RADĚ

Obecné posouzení hospodářských důsledků požadavku na zveřejňování informací podle jednotlivých zemí stanoveného v článku 89 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ze dne 26. června 2013

ZPRÁVA KOMISE EVROPSKÉMU PARLAMENTU A RADĚ

Obecné posouzení hospodářských důsledků požadavku na zveřejňování informací podle jednotlivých zemí stanoveného v článku 89 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ze dne 26. června 2013

I. Úvod

Směrnice 2013/36/EU[1] o kapitálových požadavcích („směrnice CRD“) zavádí v článku 89 novou povinnost bank a investičních podniků („instituce“), kterou je zveřejňování stanovených informací podle jednotlivých zemí („nová informační povinnost“). Instituce budou muset každoročně podávat zprávu za každou zemi, v níž mají provozovnu, s těmito údaji: a) název (názvy), povaha činností a zeměpisná oblast, b) obrat, c) počet zaměstnanců, d) zisk nebo ztráta před zdaněním, e) daň ze zisku nebo ztráty a f) získaná veřejná podpora.

Instituce mají povinnost zveřejňovat informace podle písmen a), b) a c) počínaje dnem 1. července 2014. Pokud jde o údaje v písmenech d), e) a f), existuje pro ně zvláštní režim: v počáteční fázi bylo povinno o nich informovat pouze čtrnáct nejdůležitějších evropských institucí[2] („globální systémově významné instituce v EU“). Příslušnou zprávu podaly Komisi na důvěrném základě. Lhůta pro toto prvotní důvěrné podání informací byla dne 1. července 2014 a byla dodržena všemi ze čtrnácti uvedených institucí. V další fázi, tj. od 1. ledna 2015, jsou již všechny instituce, jež spadají do oblasti působnosti článku 89 („vykazující instituce“), povinny zveřejňovat všechny informace uvedené v daném článku, ledaže by Komise rozhodla, že tuto povinnost odloží.

Článek 89 rovněž požaduje, aby Komise podala Evropskému parlamentu a Radě do 31. prosince 2014 zprávu o potenciálních negativních hospodářských důsledcích nové informační povinnosti institucí. Komise má případně po konzultaci s orgány EBA, EIOPA a ESMA obecně posoudit tyto důsledky včetně dopadu na konkurenceschopnost, dostupnost investic a úvěrů a stabilitu finančního systému. Pokud Komise zjistí významné negativní účinky, má v souladu s článkem 89 zvážit předložení návrhu na změnu této informační povinnosti a může též rozhodnout o jejím odložení.

Hlavním cílem této zprávy je tedy sdělit výsledky posouzení, které Komise provedla, pokud jde o možné významné negativní hospodářské dopady nové informační povinnosti.

Komise zadala zjištění potenciálních pozitivních a negativních důsledků dané informační povinnosti formou studie externímu zpracovateli prostřednictvím otevřené výzvy k podávání nabídek[3]. Studie externího zpracovatele obsahuje průzkum mezi zúčastněnými stranami[4] a

[1] Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ze dne 26. června 2013 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi a investičními podniky, o změně směrnice 2002/87/ES a zrušení směrnic 2006/48/ES a 2006/49/ES (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 338).

[2] Tzv. mezinárodně určené globální systémově významné instituce povolené v Unii; Rada pro finanční stabilitu, Aktualizace seznamu globálních systémově významných bank ze dne 1. listopadu 2012: http://www.financialstabilityboard.org/publications/r_121031ac.pdf.

[3] Nabídkové řízení č. MARKT/2013/205/F.

ekonometrickou analýzu („ekonometrická analýza“)[5]. Komise konzultovala orgány EBA, EIOPA a ESMA. Rovněž vedla přímé konzultace se zúčastněnými stranami, mimo jiné včetně čtrnácti globálních systémově významných institucí v EU[6] a několika organizací občanské společnosti zainteresovaných v této záležitosti. Dále uspořádala veřejnou konzultaci[7] a informační akci[8]. Všem zúčastněným stranám tak byl poskytnut dostatečný prostor k předložení svých stanovisek. Na základě výše uvedeného pak Komise posoudila možné hospodářské dopady nové informační povinnosti.

II. Souvislosti

Padesátý druhý bod odůvodnění směrnice CRD vysvětluje: „Zvýšená transparentnost týkající se činností institucí a zejména s ohledem na dosažené zisky, zaplacené daně a získané dotace je nezbytná, má-li být obnovena důvěra občanů Unie ve finanční odvětví. Povinné předkládání informací v této oblasti může být proto považováno za důležitý prvek odpovědnosti institucí vůči zúčastněným stranám a společnosti.“ Nová informační povinnost usnadní zúčastněným stranám pochopení struktury jednotlivých skupin institucí, jejich činností a zeměpisného působení. Zároveň by mělo být jasnější, zda instituce platí daně tam, kde skutečně provozují svou činnost. Zveřejňování a transparentnost jsou považovány za klíčové nástroje regulace, které pomohou zajistit, aby podniky účinně plnily své povinnosti a byly odpovědné za obchodní strategie, které přijmou.

Na novou informační povinnost je třeba nahlížet v kontextu nedávné finanční krize, kdy k obnovení finanční stability byla zapotřebí veřejná podpora dosud nebývalého rozsahu a důvěra občanů ve finanční sektor byla silně otřesena. To vyvolalo jednoznačný požadavek, aby banky projevily větší odpovědnost a vyšší transparentnost v rámci vztahů s veřejností.

Nezávisle na finanční krizi se množí hlasy, aby podniky převzaly odpovědnost za svůj vliv na společnost a jejich příspěvek ve formě platby daní je stále více chápán jako součást sociální odpovědnosti podniků. To posiluje též požadavek na větší transparentnost zdanění velkých podniků, zejména pokud mají rozsáhlé aktivity v zahraničí.

III. Posouzení ekonomických dopadů nové informační povinnosti

---

[4] Proběhly konzultace s řadou zúčastněných stran včetně organizací občanské společnosti, vládních institucí, regulačních orgánů, bank a obchodních sdružení.

[5] Studie externího zpracovatele je k dispozici na internetové adrese: http://ec.europa.eu/internal_market/company/modern/corporate_governance_in_financial_institutions_en.htm

[6] Shrnutí konzultace se čtrnácti globálními systémově významnými institucemi v EU je k dispozici na internetové adrese: http://ec.europa.eu/internal_market/company/modern/corporate_governance_in_financial_institutions_en.htm

[7] Příspěvky jsou k dispozici na internetové adrese: http://ec.europa.eu/internal_market/consultations/2014/country-by-country-crd4/contributions_en.htm

[8] Informační akce se konala dne 2. října 2014. Účastníci zastupovali různé skupiny zúčastněných stran. Shrnutí diskuse je k dispozici na internetové adrese: http://ec.europa.eu/internal_market/company/modern/corporate_governance_in_financial_institutions_en.htm#240711

Většina zúčastněných stran očekává, že tato informační povinnost bude mít určitý pozitivní dopad na transparentnost a odpovědnost evropského finančního sektoru a zlepší důvěru veřejnosti v něj[9]. Několik skupin zúčastněných stran se však domnívá, že další pokyny zpřesňující obsah zveřejňovaných údajů by zlepšily transparentnost a konzistentnost, zmírnily riziko nesprávné interpretace údajů a omezily administrativní zátěž.

V další části textu jsou posouzeny potenciální hospodářské důsledky nové informační povinnosti v oblasti konkurenceschopnosti, investic, dostupnosti úvěrů a stability finančního systému. Závěry odrážejí zpětnou vazbu od zúčastněných stran v rámci průzkumů, které provedla Komise a externí zpracovatel studie, z veřejné konzultace a informační akce a taktéž výsledky ekonometrické analýzy.

A. Dopad na konkurenceschopnost

Většina zúčastněných stran se domnívá, že nová informační povinnost institucí nebude mít nepříznivý dopad na jejich konkurenceschopnost[10]. Někteří však tvrdí, že vzhledem k neexistenci globálně rovných podmínek budou vykazující instituce v nevýhodě oproti institucím, na něž se tato povinnost nevztahuje, protože budou zatíženy dodatečnou administrativní činností a náklady, budou vystaveny veřejné kontrole svých výsledků a budou nuceny zveřejnit podrobnější podnikové informace než jejich konkurenti bez této povinnosti. Podle těchto zúčastněných stran, jichž je menšina, bude mít nová informační povinnost na konkurenceschopnost negativní dopad. Přesto tyto strany neočekávají, že by byl silný.

Jiné strany očekávají dopad pozitivní. Poukazují na to, že zvýšená transparentnost a odpovědnost vyplývající z této povinnosti pobídne vykazující instituce k tomu, aby lépe zvažovaly různá rizika spojená s jejich vnitřní organizací a činnostmi. Lepší transparentnost by tak sloužila nejen k odhalování možných problémů, ale i k jejich předcházení. Potenciálně by tedy mohla snížit riziko skandálů, které by poškodily dobrou pověst instituce a důvěru klientů a investorů, a naopak by mohla přispět k obnovení důvěry veřejnosti v odvětví finančních služeb v EU. Zároveň se tyto strany domnívají, že nová informační povinnost může přilákat investory a klienty, kteří si zvýšené transparentnosti cení, z čehož může pro vykazující instituci plynout konkurenční výhoda.

Náklady na dodržování nové informační povinnosti budou zřejmě ze své podstaty přiměřené velikosti a nadnárodnímu dosahu činností vykazujících institucí. Tyto instituce, především nadnárodní skupiny, pravděpodobně již mají zavedeny pokročilé systémy shromažďování údajů. Náklady na dodržování nové informační povinnosti tedy nejspíše nebudou významné[11].

Nezdá se, že by informace zveřejňované na základě této povinnosti byly obchodním tajemstvím. Úroveň takto zveřejněných informací nestačí k tomu, aby zainteresované subjekty získaly podrobný vhled do obchodních strategií vykazující instituce. Nejméně tři globální systémově významné instituce v EU již dobrovolně zveřejnily údaje požadované podle této

[9] Viz shrnutí diskuse při informační akci, odpovědi na veřejné konzultace a zpráva externího zpracovatele studie, strany 87, 91, 145–147.

[10] Viz shrnutí diskuse při informační akci, odpovědi na veřejné konzultace, shrnutí odpovědí z konzultace globálních systémově významných institucí a zpráva externího zpracovatele studie, strana 139.

[11] Další podrobnosti viz zpráva externího zpracovatele studie, s. 97, a shrnutí odpovědí z konzultace globálních systémově významných institucí.

povinnosti, aniž by vyjádřily obavy z toho, že odhalují obchodní informace důvěrné povahy, nebo z jiných dopadů na konkurenceschopnost.

Výsledky ekonometrické analýzy naznačují, že zlepšení kvality zveřejňování informací, která je hlavním cílem této povinnosti, je spojeno s omezením možnosti vykazujících institucí zastírat své pravé výsledky (kreativní účetnictví). Studie na vzorku bank zjistila, že zvýší-li se míra zveřejňování o jeden bod (složený ukazatel se stupnicí 0–52), sníží se pravděpodobnost kreativního účetnictví o 3,5 %[12].

Přestože ekonometrická analýza nezachycuje dopady na konkurenceschopnost přímo, z prostudování odborné literatury lze vyvodit, že vyšší míra zveřejňování by mohla bankám přinést zlepšení konkurenceschopnosti (například proto, že by se snížila informační asymetrie, usnadnila alokace zdrojů a zvýšila důvěra). Celkově dochází studie k závěru, že je nepravděpodobné, aby nová informační povinnost měla nepříznivé účinky na hospodářskou soutěž.

Některé zúčastněné strany očekávají, že nová informační povinnost ovlivní efektivní míru zdanění bank. Zveřejňování informaci není samo o sobě daňové opatření. Sleduje zvýšení transparentnosti a odpovědnosti podniků. Nebude mít přímý dopad na sazbu daně pro vykazující instituce. Jakékoli zvýšení efektivního zdanění by bylo pouze nepřímým důsledkem. Je velmi obtížné předpovědět pravděpodobnost možného zvýšení (efektivních) daňových sazeb, které by nepřímo vyplynulo z této informační povinnosti. Závisí to na různých faktorech, jako je současný přístup instituce k daňovým záležitostem, reakce orgánů na zveřejnění informací o veškerých platbách daně v jednotlivých zemích a reakce veřejnosti na příslušné zveřejněné údaje. I kdyby vykazující instituce změnila svůj přístup k daním, bylo by stále obtížné určit, zda se jedná o nepřímý účinek informační povinnosti, nebo důsledek vývoje jiných událostí v této oblasti. Navíc by takové zvýšení mohlo mít i příznivý účinek na hospodářskou soutěž v tom smyslu, že by mohlo přispět ke zlepšení rovných podmínek pro menší instituce, které nepůsobí přes hranice. Na obecnější rovině by celkový hospodářský dopad zvýšení efektivní daňové sazby bylo velmi obtížné měřit a závisel by na různých výsledcích[13]. Zatímco na jedné straně by se mohl očekávat pokles hospodářské činnosti vykazující instituce, na straně druhé by pravděpodobně působily vyvažující faktory, jako je dostupnost dodatečných příjmů pro veřejné výdaje, které by mohly znamenat přínos pro společnost a širší ekonomiku, a zvýšení důvěry veřejnosti.

B. Dopad na investice

Zúčastněné strany byly požádány o názor na dopad nové informační povinnosti na investice do vykazujících institucí a na investice jimi prováděné[14].

Pokud jde o první otázku, tedy dopad na investice do vykazujících institucí, většina zúčastněných stran žádné důsledky neočekává. Mají za to, že rozhodnutí o investicích jsou založena na jiných skutečnostech, než jsou údaje povinně zveřejňované podle článku 89, a že

[12] Zpráva externího zpracovatele studie, strany 73–83 a 84–85.

[13] Další podrobnosti viz zpráva externího zpracovatele studie, s. 93–96.

[14] Viz shrnutí diskuse při informační akci, odpovědi na veřejné konzultace, shrnutí odpovědí z konzultace globálních systémově významných institucí a zpráva externího zpracovatele studie, strany 140–141.

jsou motivována spíše potenciálními ekonomickými přínosy než zveřejněnými informacemi. Rovněž je třeba poznamenat, že instituce hledající finanční prostředky na kapitálových trzích musí již nyní poskytovat podrobnější informace, než jaké požaduje článek 89.

Existuje však určitá obava, že v jednotlivých případech by přitažlivost institucí na kapitálovém trhu utrpěla, pokud by zveřejněné informace byly špatně pochopeny a/nebo negativně vnímány veřejností. Některé zúčastněné strany též tvrdí, že zavedení této povinnosti by mohlo vést k obavám o rovné podmínky a že dodatečné požadavky na zveřejňování by mohly snížit přitažlivost EU jako místa pro investice (kvůli související administrativní zátěži a nákladům). Většina zúčastněných stran nicméně souhlasí s tím, že nová informační povinnost neovlivní ochotu vykazujících institucí setrvat v EU.

Některé zúčastněné strany očekávají, že dopad na investice do vykazujících institucí bude pozitivní. Podle jejich názoru existuje celosvětově rostoucí poptávka investorů po transparentnějších a spolehlivějších (či obsáhlejších) údajích o společnostech, do nichž investují. Zveřejnění stanovených informací by investorům poskytovalo pevnější základ pro přijímání uvážených investičních rozhodnutí a zlepšilo jejich schopnost vyžadovat od bank odpovědné jednání. Transparentnost, včetně povinnosti zveřejňovat informace podle jednotlivých zemí, by pomohla investorům určit rizikové faktory a finanční nesrovnalosti a podpořila by lepší řízení rizik ze strany institucí. Vedlo by to ke zvýšení stability v bankovním sektoru, který by tak byl pro investování zajímavější. Kromě toho bylo podotknuto, že investoři při investičních rozhodnutích stále častěji přihlížejí k faktorům, jako je udržitelnost a transparentnost, a že nová informační povinnost může motivovat k většímu investování právě společensky odpovědné investory.

Pokud jde o druhou otázku, tedy dopad na investice prováděné vykazujícími institucemi, převážná většina zúčastněných stran žádné důsledky nepředpokládá.

Výsledky ekonometrické analýzy naznačují, že nová informační povinnost pravděpodobně nebude mít na investice negativní dopad. Naopak bylo zjištěno, že zvýšení indexu míry zveřejňování o jeden bod snižuje skutečné náklady na vlastní kapitál o 0,2 procentního bodu. Proto by zlepšení kvality zveřejňování informací, které má být podle kapitálových trhů důsledkem nové informační povinnosti, mohlo vést ke snížení nákladů bank na vlastní kapitál. To se může promítnout do nižších úrokových sazeb z úvěrů a umožnit firmám investovat více do svého podniku a expandovat[15].

I z odborné literatury vyplývá, že zlepšení ve zveřejňování celkových informací je spojeno s lepšími výsledky podniků na kapitálových trzích, jako jsou nižší náklady na vlastní kapitál, a to z důvodu omezení asymetričnosti informací a nižších nákladů na zprostředkování. Snížení nákladů na vlastní kapitál je spojováno s většími investicemi jak finančního, tak nefinančního sektoru.

C. Dopad na dostupnost úvěrů

[15] Zpráva externího zpracovatele studie, strany 46–55 a 84–85.

Zúčastněné strany byly požádány o názor na dopad nové informační povinnosti na poskytování úvěrů vykazujícím institucím, jakož i vykazujícími institucemi[16].

Pokud jde o první otázku, tedy dopad na poskytování úvěrů vykazujícím institucím, převážná většina zúčastněných stran žádný dopad neočekává.

Malý počet zúčastněných stran se obává nepříznivého dopadu. Podle jejich názoru by zveřejněné informace mohly být špatně interpretovány a vyvolat negativní nálady. Zejména pokud jde o informace o veřejné podpoře, jedna zúčastněná strana tvrdí, že by to mohlo být vnímáno tak, že určité bance „se pomáhá“, a mohlo by to vést ke zvýšení nákladů na financování z jiných zdrojů než klientských vkladů.

Jiní očekávají dopad pozitivní. V souladu s názory na dopad na investice se i v tomto případě předpokládá, že větší transparentnost by mohla zlepšit důvěru ve vykazující instituce, vedla by k lepšímu pochopení rizik, jimž jsou instituce vystaveny, a tudíž k lepšímu řízení rizik a k nižší míře rizika v delším období.

Pokud jde o druhou otázku, tedy dopad na poskytování úvěrů vykazujícími institucemi, zúčastněné strany se do velké míry shodují v názoru, že nová informační povinnost nebude mít žádný vliv na poskytování úvěrů vykazujícími institucemi, ani na cenu nebo kvalitu úvěrů poskytovaných podnikům a domácnostem.

Výsledky ekonometrické analýzy naznačují, že nová informační povinnost pravděpodobně nebude mít žádný negativní dopad na schopnost bank vstupovat na kapitálové trhy. Naopak bylo zjištěno, že zvýšení indexu míry zveřejňování o jeden bod snižuje skutečné náklady na vlastní kapitál o 0,2 procentního bodu. Zlepšení kvality zveřejňování informací v důsledku nové informační povinnosti by tedy dokonce mohlo mít malý dopad na snížení nákladů bank na vlastní kapitál a tento přínos by mohl být přenesen na nefinanční firmy a domácnosti v podobě nižších úrokových sazeb z úvěrů[17].

Odborná literatura uvádí, že nižší výpůjční úrokové sazby pro banky mohou rovněž vést ke zvýšení dostupnosti úvěrů, jelikož banky – chráněné většími maržemi – jsou ochotnější zvýšit nabídku úvěrů.

D. Dopad na stabilitu finančního systému

Většina zúčastněných stran[18] se shodla na tom, že nová informační povinnost nebude mít žádný dopad na stabilitu finančního systému. Naznačují, že i když existuje možnost volatility u jednotlivých podniků, odvětví jako celek nebude ovlivněno. Rovněž podotýkají, že volatilita má řadu příčin a že by nebylo možné určit volatilitu vyplývající výhradně ze zveřejňování informací podle článku 89. Jedna ze stran poznamenala, že může vyvstat riziko, že by

[16] Viz shrnutí diskuse při informační akci, odpovědi na veřejné konzultace, shrnutí odpovědí z konzultace globálních systémově významných institucí a zpráva externího zpracovatele studie, strany 142–143.

[17] Zpráva externího zpracovatele studie, strany 46–55 a 84–85.

[18] Viz shrnutí diskuse při informační akci, odpovědi na veřejné konzultace, shrnutí odpovědí z konzultace globálních systémově významných institucí a zpráva externího zpracovatele studie, strana 144.

zveřejňování informací ovlivnilo vnímání tohoto odvětví, avšak že přesto neočekává znatelný dopad.

Pouze malý počet zúčastněných stran nesouhlasí a uvádí kupříkladu, že pokud budou zveřejněny podrobné informace týkající se daňové situace banky, mohou být ovlivněny mezibankovní půjčky. Poukazuje též na riziko nepochopení údajů ze strany veřejnosti z důvodu nejednotného uplatňování a odlišné interpretace. Tyto zúčastněné strany však netvrdí, že by negativní dopady byly výrazné.

Několik zúčastněných stran naopak očekává pozitivní vliv. Mimo jiné by větší míra zveřejňování mohla investorům a dalším zúčastněným stranám pomoci lépe porozumět tomu, jak finanční sektor funguje a jaké v něm existují vlastnické struktury, dále by mohla vést k lepšímu řízení rizik a udržitelnosti a posílit důvěru a snížit volatilitu trhu.

Výsledky ekonometrické analýzy naznačují, že zvýšení kvality zveřejňování by mohlo mít pozitivní dopad na kvalitu účetnictví. Z výsledků vyplývá, že zvýšení míry zveřejňování o jeden bod povede ke zpřesnění analytických prognóz o 0,49 procentního bodu[19] a snížení pravděpodobnosti kreativního účetnictví o 3,5 %[20]. To znamená, že po zavedení nové informační povinnosti by informace poskytované finančními institucemi mohly mít lepší vypovídací hodnotu pro externí zúčastněné strany a lépe odrážet skutečnou ekonomickou situaci instituce. To by mohlo vést k nižší volatilitě a větší finanční stabilitě.

Též odborná literatura uvádí, že zveřejňování bankovních informací může mít pozitivní dopad na finanční stabilitu, neboť jím lze zmírnit problém asymetrie informací, usnadnit monitorování institucí a zkvalitnit jejich správu a řízení.

E. Posouzení

Vzhledem k tomu, že nová informační povinnost dosud nevstoupila v platnost v plném rozsahu, jedná se v podstatě o posouzení zaměřené na budoucnost, které se snaží zjistit – jak vyžaduje článek 89 směrnice 2013/36/EU –, zda se v souvislosti s touto informační povinností očekávají významné negativní hospodářské dopady.

Zúčastněné strany očekávají, že tato informační povinnost bude mít určitý pozitivní dopad na transparentnost a odpovědnost evropského finančního sektoru a zlepší důvěru veřejnosti v něj. Nicméně se podotýká, že zlepšení transparentnosti by napomohly doplňkové pokyny vymezující přesný obsah údajů, které mají být vykazovány, a důsledné prosazování v členských státech.

Zúčastněné strany se víceméně shodují, že nová informační povinnost nebude mít žádný významný dopad na konkurenceschopnost, investice, dostupnost úvěrů ani stabilitu finančního systému. Odpůrci většinou poukazují na riziko nepochopení údajů veřejností a na zvýšenou administrativní zátěž. Zastánci vyzdvihují několik příznivých účinků: investoři

[19] Zpráva externího zpracovatele studie, strany 64–72 a 84–85.

[20] Zpráva externího zpracovatele studie, strany 73–83 a 84–85.

budou moci dělat informovanější investiční rozhodnutí a budou moci vyžadovat od bank větší odpovědnost. Nová informační povinnost povede k lepšímu řízení rizik vykazujícími institucemi, čímž se sníží riziko skandálů a zvýší stabilita finančního sektoru. Přiláká investory a klienty, kteří si cení vyšší transparentnosti, a obecně povede ke zvýšení důvěry v evropský finanční sektor.

Výsledky ekonometrické analýzy ukazují, že kvalitnější zveřejňování – hlavní cíl nové informační povinnosti – by mělo několik pozitivních dopadů. Mohlo by snížit náklady na vlastní kapitál, což by mohlo být přeneseno na podniky a domácnosti v podobě nižších úrokových sazeb z úvěrů, čímž by se zlepšila dostupnost úvěrů a možnosti investování. Pro vykazující instituce by též mohlo být obtížnější zastírat své pravé výsledky (pomocí kreativního účetnictví) a kvalita účetnictví by stoupla, což by mohlo vést k větší konkurenceschopnosti a větší finanční stabilitě.

Komise ve svém posouzení dospěla k závěru – zejména na základě výsledků studie a názorů vyjádřených zúčastněnými stranami –, že v této fázi se neočekává, že by zveřejňování informací podle jednotlivých zemí v souladu s článkem 89 směrnice 2013/36/EU mělo mít významný negativní hospodářský dopad, zejména v oblasti konkurenceschopnosti, investic, dostupnosti úvěrů nebo stability finančního systému.

Naopak se zdá, že by se mohl dostavit určitý omezený pozitivní účinek. Zpětná vazba od zúčastněných stran a analýza prvního souboru zpráv podaných důvěrně naznačují, že přínosy článku 89 by mohly být podpořeny vyřešením některých otázek souvisejících s prováděním tohoto ustanovení.

IV. Závěr

V této fázi se neočekává, že zveřejňování informací podle jednotlivých zemí v souladu s článkem 89 směrnice 2013/36/EU bude mít významný negativní hospodářský dopad, zejména v oblasti konkurenceschopnosti, investic, dostupnosti úvěrů nebo stability finančního systému. Naopak se zdá, že by se mohl dostavit určitý omezený pozitivní účinek. Přínosy článku 89 by však bylo dobré podpořit vyřešením některých otázek souvisejících s prováděním tohoto ustanovení.

Vzhledem k tomu, že v souvislosti se zveřejňováním informací podle jednotlivých zemí nebyly zjištěny žádné významné negativní důsledky, domnívá se Komise, že povinnost podle článku 89 směrnice 2013/36/EU by neměla být odložena a měla by být v plném rozsahu uplatňována od 1. ledna 2015, jak bylo stanoveno.